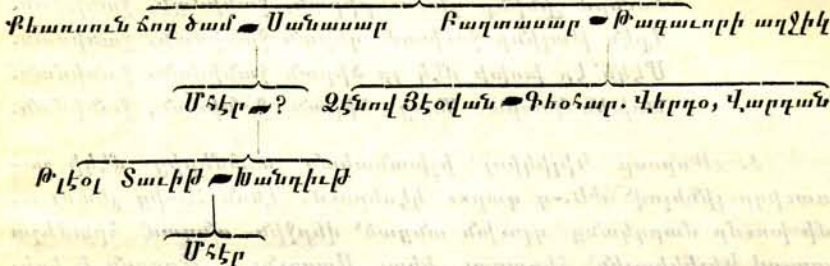

րէն. Տաւիթը խաբար չունէր: Սամախօռն պղինձ շուռ տուն
Տաւիթի վերէն, Տաւիթի կըլէօխ խաշուեց, մեռաւ: Խանդիւթ
խանըմ թողեց կընաց Սասնայ տուն, Տաւիթի ծին, դուռը, թուր
կեծակին, Մշու Սուլթան առեց, տարաւ ինոր սարէն:

140

Արեւիկից թագաւորի աղջիկ.

Յ Ա Ի Ե Լ Ո Ի Ա Ծ .

1. Յ. Աւչեանը հրատարակում է «Վաթան և Սասուն» անու-
նով մի պատմութեամբ, որի յառաջարանից մենք քաղում ենք Զո-
ջանց տան Սասնայ ձուրի վերաբերեալ ժողովրդական աւանդու-
թիւններ, որ նա լսել է սասունցիներէից:

2. Կիլիկիայում խոտովութիւն է ծագում. այդ տեղից խոյս է
տալիս «եօթն հարայրներով մի աղգատոհմ», որ երկար թափառե-
լուց յետոյ գալիս է Մուշ: Երկու հարայրը դնում են էրզրում,
շատ հարստանում և հռչակ ստանում. սորա տեսնելով հարբատա-
հարող թուրքերին, դռաններսի շէմում մի շատ մեծ հոր փորեցին
և եկողին այնուհետև հորի մէջ էին գլորում: Մրդոն շարունակ
դռան առաջ նստած էր լինում և պատահած տաճիկ հիւրին իր
փոքրիկ եղբորը՝ Գրգոյին յանձնելով ասում էր. «Տղայ լսօ», «Թըլ
Հորիկ»: Այս անունով էլ կոչւում են հարայրներն ու իրենց տու-
նը. հորը լցուելուց յետոյ՝ էշերը թարս նալելով և իրենց շարուխ-
ները թարս հագնելով—մի ժամանակ սամնեցոց թարս շարուխ
էին ասում—գալիս են Մուշ, և յետոյ Սասունում մի գիւղ են հիմ-
նում Թըլ-հորիկները, որ այժմեան Թըլորիկ կամ Տաւորիկն է: